

عنوان مقاله:

ارزیابی و مقایسه بهره وری آب در اراضی شالیزاری سنتی و تجهیز و نوسازی شده در شهرستان آستانه اشرفیه

محل انتشار:

پژوهش آب در کشاورزی، دوره 32، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی اصغر آقاییگی - جهاد کشاورزی

محمد علی غلامی سفیدکوهی - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

محمود رایینی - استاد گروه مهندسی آب دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

محمد رضا یزدانی - استادیار پژوهش موسسه تحقیقات برنج کشور

خلاصه مقاله:

مدیریت منابع آب و خاک از طریق افزایش عملکرد و بهره‌وری آب در شالیزارها دارای اهمیت ویژه‌ای می‌باشد. تجهیز و نوسازی اراضی شالیزاری یکی از اقداماتی است که با هدف افزایش بهره‌وری آب اجرا می‌شود. به منظور بررسی و ارزیابی اثر اجرای طرح تجهیز و نوسازی بر میزان عملکرد و بهره‌وری آب، پژوهشی در شالیزارهای شهرستان آستانه اشرفیه، در قالب طرح کرت‌های دو بار خرد شده در سه سطح اصلی بالادست، میان‌دست و پایین‌دست و دو سطح فرعی تجهیز شده و سنتی، طی دو سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ انجام شد. داده‌های عملکرد، میزان آب مصرف شده براساس نیازهای مختلف و میزان هزینه و درآمد از مزارع در مناطق مختلف جمع‌آوری شد. نتایج نشان داد میانگین عملکرد در شالیزارهای سنتی و تجهیز و نوسازی شده به ترتیب برابر ۳۹۵۸ و ۳۹۰۱ کیلوگرم بر هکتار بود و اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. مقادیر بهره‌وری ناخالص براساس تبخیر-تعرق و تبخیر-تعرق بعلاوه نفوذ در اراضی سنتی به ترتیب ۳٪ و ۳٪ بیشتر از مقادیر آن در اراضی تجهیز شده بود. نتایج نشان داد که علیرغم عدم وجود اختلاف معنی دار در عملکرد محصول در سطح اطمینان ۹۵ درصد، بهره‌وری خالص براساس تبخیر-تعرق، تبخیر-تعرق بعلاوه نفوذ، و مصرف آب در مزرعه در اراضی تجهیز شده به ترتیب ۵۰٪، ۵۱٪ و ۵۴٪ بیش از اراضی سنتی بود. یافته‌ها نشان می‌دهد که طرح تجهیز و نوسازی اراضی شالیزاری، با کاهش هزینه‌های کاشت، داشت و برداشت، موجب افزایش بهره‌وری خالص می‌شود.

کلمات کلیدی:

بهره‌وری خالص، بهره‌وری ناخالص، تبخیر-تعرق، مصرف آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1470025>

